

Dosarul nr. 2ra-1826/2020
2ra-160/2021

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: D. Guțu)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: D. Fugenço, L. Caraianu, A. Mironov)

Î N C H E I E R E

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Uzun împotriva lui Gheorghe Bulgăraș cu privire la urmărirea cotei-părți din bunurile arestate și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 octombrie 2020 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2019, Zinaida Uzun a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Bulgăraș cu privire la urmărirea a ½ cotă-parte din încăperile arestate (coridor nr. 3 cu suprafața de 3,6 m.p., spațiului locativ nr. 5 cu suprafața de 9,3 m.p. și bucătăria nr. 2 cu suprafața de 9,2 m.p.) ce aparțin lui Gheorghe Bulgăraș în proprietatea comună în devălmășie situate în XXXXX, nr. cadastral XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că conform hotărârii din 10 octombrie 2008 a Judecătoriei Comrat s-a împărțit casa de locuit din mun. XXXXX în două cote-părți egale (a câte ½).

Totodată, reclamanta a menționat că în legătură cu neexecutarea obligațiunii de achitare a pensiei de întreținere și prezența unei datorii corespunzătoare, în cadrul unei executări silite de către executorul judecătoresc A. Ianciglo s-au sechestrat un șir de încăperi ce aparțin lui Gheorghe Bulgăraș cu drept de proprietate conform hotărârii din 10 octombrie 2008 a Judecătoriei Comrat, și anume: coridor nr. 3 cu suprafața de 3,6 m.p., spațiului locativ nr. 5 cu suprafața de 9,3 m.p. și bucătăria nr. 2 cu suprafața de 9,2 m.p.) situate în mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

Reclamanta a specificat că conform exigențelor art. 95 alin. (1) din Codul de executare, urmărirea unei cote-părți din bunurile proprietate comună pe cote-părți și în devălmășie, inclusiv a celor indivizibile, se efectuează conform regulilor stabilite la art. 353 Cod civil.

În conformitate cu art. 353 alin. (1) Cod civil, creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părți

sau pot cere instanței de judecată partajarea bunului, caz în care urmărirea se face asupra părții din bun sau, după caz, asupra sumei de bani convenite debitorului.

De asemenea, a informat că conform art. 40 alin. (1) lit. b), alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, la înregistrarea dreptului de proprietate comună pe cote-părți asupra bunului imobil, în registrul bunurilor imobile se indică cota ideală a fiecărui proprietar, care se exprimă sub formă de fracție ordinară sau în procente la mărimea sau valoarea bunului imobil. Înscrierea în registrul bunurilor imobile privind mărimea cotei se efectuează în baza documentului ce confirmă cotele determinate în bunul imobil. În cazul în care cotele dintr-un teren, dintr-o construcție sau dintr-un alt bun imobil stabilite separat sunt indicate în diferite documente ce confirmă drepturile, înscrierea se efectuează conform acestor documente.

Reclamanta a afirmat că în legătură cu organizarea și desfășurarea licitației în vederea realizării bunului sechestrat de către executorul judecătoresc a apărut necesitatea urmării cotei-părți a încăperilor sechestrate și anume a încăperilor: coridor nr. 3 cu suprafața de 3,6 m.p., spațiului locativ nr. 5 cu suprafața de 9,3 m.p. și bucătăria nr. 2 cu suprafața de 9,2 m.p.) situate în mun.XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

A mai explicat că la 16 decembrie 2019 în adresa intimatului a fost expediată propunere în formă scrisă pentru încheierea acordului cu privire la ordinul și condițiile de urmărire a cotei-părți din încăperile sechestrate ce îi aparțin.

Reclamanta a solicitat urmărirea a ½ cotă-parte din încăperile arestate (coridor nr. 3 cu suprafața de 3,6 m.p., spațiului locativ nr. 5 cu suprafața de 9,3 m.p. și bucătăria nr. 2 cu suprafața de 9,2 m.p.) ce aparțin lui Gheorghe Bulgăraș în proprietatea comună în devălmășie situate în mun.XXXXX, nr. cadastral XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 martie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Uzun împotriva lui Gheorghe Bulgăraș cu privire la urmărirea cotei-părți din bunurile arestate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe la 24 martie 2020, Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 19 octombrie 2020 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, și s-a menținut hotărârea din 23 martie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 545, alin. (1) și art. 553, alin. (1) Cod civil, art. 10 alin. (1), 95 alin. (1) Cod de executare, în coroborare cu circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii.

Colegiul a considerat întemeiată concluzia primei instanțe prin care a specificat că concomitent cu admiterea cerințelor acțiunii Zinaidei Bulgăraș împotriva lui Gheorghe Bulgăraș cu privire la partajarea în natură a bunurilor comune în devălmășie a soților cu nr. cadastral XXXXX s-a modificat regimul legal din proprietatea comună în devălmășie în proprietate pe cote-părți, iar executorul judecătoresc, reieșind din prevederile art. 95 alin. (1) Cod de executare

în coroborare cu prevederile art. 353 alin. (1) Cod civil, a avut posibilitatea să urmărească cota-parte a lui Gheorghe Bulgăraș din bunul imobil nominalizat.

A specificat că, prin extrasul din registrul bunurilor imobile se constată că în privința bunului partajat prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 10 octombrie 2008, cu nr. cadastral XXXXX, și anume casa de locuit amplasată în mun. XXXXX, au fost introduse modificări în Registrul de stat al bunurilor imobile, prin determinare a câte ½ cotă-parte fiecărui proprietar, și anume lui Gheorghe Bulgăraș și Zinaidei Bulgăraș, cu aplicarea interdicțiilor conform încheierii executorului judecătoresc Iancioglo Anatoli.

Totodată, Colegiul a menționat că după cum rezultă din materialele dosarului, cât și s-a constatat cu certitudine în instanța de fond, atât reclamanta, cât și executorul judecătoresc nu au prezentat înscrisul din procedura de executare ce ar confirma că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile prevăzute de legislația întru executarea silită a documentului executoriu.

Așadar, în contextul circumstanțelor expuse instanța de apel a considerat întemeiată concluzia instanței de fond prin care a indicat că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 353 Cod civil, întrucât pentru urmărirea cotei ce aparține creditorului în proprietatea comună în devălmășie nu este necesară partajarea din considerentul că cotele au fost anterior deja stabilite în natură, în legătură cu ce argumentele apelantei în această parte nu au putu fi luate în considerație de către instanța de apel.

Totodată, instanța de apel a relatat că nu poate servi ca temei de admitere a apelului trimiterea apelantei la actul de apreciere încăperilor sechestrate, întrucât de către instanța de fond cert s-a constatat că procentele indicate nu au nici o atribuție la obiectul prezentului litigiu.

În asemenea circumstanțe, instanța a concluzionat că argumentele indicate de apelantă în susținerea poziției sale nu pot fi luate în considerație, atunci când se combat prin cele supra indicate și se referă la probele constatate și integral elucidate de către instanța de fond, cât și se întemeiază pe ansamblul de probe administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și material.

La 19 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 19 octombrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 15 noiembrie 2020 (f.d. 98), recepționată de recurentă la data de 18 noiembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 102).

Astfel, recursul declarat la 19 noiembrie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 decembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1826/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 123).

Până la data examinării cauzei referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zinaida Uzun, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru